

tid vil kunne konstateres en nedgang i antallet af overtrædelser – en udvikling, der vil betyde en mere bæredygtig udnyttelse af de begrænsede ressourcer og samtidig forbedre fiskerimulighederne for alle de lovlige lyst- og fritidsfiskere.

Et andet væsentligt element i lovforslaget vedrørende lystfiskeri, der drives fra fartøjer, er, at forslaget indeholder en bestemmelse om, at førere af fartøjer, hvorfra der foregår lystfiskeri, skal sikre sig, at deltagerne, før de går om bord, har et gyldigt fisketegn. Der foregår i stigende omfang lystfiskeri fra arrangerede fisketure. Det ved vi, og det finder jeg i sig selv positivt, det er en god og sund fritidsfornejelse. Men jeg vurderer, at det er rimeligt, at der er et vist ansvar hos de ansvarlige fartøjsførere for, at lystfiskeriet om bord kun udøves af personer, der opfylder kravene om gyldigt fisketegn.

Der bør være en fælles interesse i, at de regler overholdes. Provenuet for fisketegn går jo til at støtte det rekreative fiskeri på forskellig måde, bl.a. ved udsætning af fiskeyngel.

Jeg er klar over, at de pågældende organisationer, Sammenslutningen af Mindre Erhvervsfartøjer – det, vi kalder SME – og Dansk Havfiskerforbund, er betænkelige ved den bestemmelse. Og jeg vil bare sige, at der jo ikke er tale om, at fartøjsførere skal kunne gøres ansvarlige for manglende fisketegn hos nogle deltagere på en lystfisketur. Hvis de f.eks. får oplysninger af de pågældende lystfiskere, som senere viser sig at være forkerte, og som de ikke har haft mulighed for at tjekke på stedet, skal de jo ikke drages til ansvar for det.

Med hensyn til det andet, der bliver sagt, nemlig at der kan være et vist ubehag ved, at en fartøjsfører kan blive nødt til at afvise en deltager, som ikke har fisketegn, så kan det løses ved, at fartøjernes ejere benytter sig af muligheden for at få adgang til at sælge fisketegn. Et dagtegn koster 30 kr., så det kan man løse på den måde.

Jeg skal måske for en ordens skyld lige sige, at forslaget om ophævelse af loven fra 1952 om udøvelse af kontrol med det danske fiskeri i tilfælde af krig eller under ekstraordinære forhold er, som det fremgår af lovforslaget, kombineret med, at bestemmelser fra denne lov overføres til fiskeriloven, efter at der er sket de nødvendige tilpasninger som følge af udviklingen siden 1952. Det er blot for at understrege, at de nødvendige regler på området opretholdes.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til fødevareministeren. Der er to, der har bedt om korte bemærkninger. Det er først hr. Per Clausen og så fru Lene Hansen. Værsgo, hr. Per Clausen.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg er enig med fødevareministeren i, at man ikke kan forestille sig, at den fiskerflåde, som eksisterer i dag eller eksisterede sidste år, også kan eksistere i fremtiden. Det er jeg sådan set enig med ministeren i. Men jeg vil bare spørge ministeren, om han er overbevist om, at den aftale, han har været med til at lave, er en, der fører til, at vi bevarer og udvikler den del af fiskeriet, som er det miljømæssigt mest bæredygtige, og om det er den her måde, hvorpå vi udvikler og bevarer den del af fiskeriet, som trods alt er den, der giver den største beskæftigelse.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg tror, det er helt afgørende, når man skal udvikle et bæredygtigt fiskeri, at man skruer reglerne sammen på en sådan måde, at fiskerne også kan leve af at være fiskere. Det er klart, at det er frustrerende, hvis man skal prøve på at overleve som fisker, at være bragt i en situation, hvor man, på grund af at vi skærer kvoterne ned, heller ikke får en ordening, som gør, at man selv kan udvirke, at man kan komme til at leve af det. Det er helt klart.

Jeg var selv på Island og oplevede, at når man får sådan en ordening, kommer der en helt anden bæredygtig fornemmelse, en helt anden økonomisk fornemmelse ind hos fiskerne, som jo er interesseret i, at der er fisk i mange år fremover, fordi de nu ved, hvad deres andel er, og hvad deres part er i det.

Jeg siger bare, at vi er nødt til ærligt og ligeud at sige til hinanden, som det er, for det er det bedste – over for fiskere som over for alle andre: Det er jo logisk, at vi ikke kan skruer en ordening sammen, hvor vi har mange flere fiskere, end der er fisk til. Så skulle vi i hvert fald lave nogle helt andre systemer, og det er der jo ingen der foreslår. Så vi skal sige det ærligt, som det er. De, der gerne vil ud, har vi givet mulighed for at komme ud, og de, der vil blive ved med at være fiskere, får nogle gode forhold at være fiskere under. Jeg tror på, at det er den bedste ordening, man kan give, og jeg er sikker på, at det danske